

TJÄDERHÖNA, f. 1. Hona af tjäderslättet.
TJÄDERLEK, m. 2. Tjädrars parning.
TJÄLL, n. 5. 1) Tält. *Abraham bodde i t.* — 2) (fig.) Ringa boning, hydda.
TJÄLLA, v. n. 1. Slå upp tält. — V. a. Spänna ett tyg öfver något.
TJÄNA, **TJÄNST**, m. fl., se *Tjena, Tjenst*, m. fl.
TJÄRA, f. 1. En tjock, med hartsdelar blandad brännolja, som vinnes genom upphettning af barrträds hartsrika rötter, eller, jemte trädsyra, vid kolbränning i ugn. *Bränna t.*, tillverka tjära.
TJÄRA, v. a. 1. Beströka med tjära. *T. ett skepp. T. ned, smörja ned, orena med tjära.* — *Tjärande*, n. 4.
TJÄRAKTIG, a. 2. Som liknar tjära. *T-t ämne.*
TJÄRBACK, m. 2. Tråg, hvori tåg tjäras.
TJÄRBLOMSTER, n. 5. Ört med purpurröda blommor och klubbiga, liksom tjärade stjelkar. *Lychnis viscaria.* Kallas äfv. Tjäros.
TJÄRBORSTE, m. 2. pl. — *borstar.* Se *Tjärvqvast*.
TJÄRBRÄNNARE, m. 5. En, som bränner tjära. [Tjäru —.]
TJÄRBRÄNNERI, n. 5. 1) Se *Tjärbrenning*. — 2) Inrättning, ställe, der tjära tillverkas. [Tjäru —.]
TJÄRBRÄNNING, f. 2. Tillverkning af tjära i så kallade tjärugnar eller genom distillation i slutna rum. [Tjäru —.]
TJÄRBYTTA, f. 1. Bytta, hvori tjära förvaras.
TJÄRGALLA, f. sing. Se *Trädsyra*.
TJÄRHOF, n. 5. Ställe, der tjära förvaras i magasiner.
TJÄRIG, a. 2. 1) Se *Tjäraktig*. — 2) Nedsmord med tjära.
TJÄRKRANS, m. 2. Se *Beckkrans*.
TJÄRLAG, m. sing. Vatten, uppblandadt med tjära.
TJÄRN, se *Kärn*.
TJÄRNA, v. a. 1. (i äldre språket *Kerna*, beslägtadt med *Qvarn*) Af grädde genom stark omrörning, skakning eller stötning tillverka smör. *T. smör.* — Skrifves af några få *Kärna*. — *Tjärande*, n. 4. [Tjerna, Kjärna.]
TJÄRNA, f. 1. Kärl, vanligtvis af trä och cylinderformigt, hvori smör genom stötning tillverkas. — Kallas äfv. Smörtjärna till skilnad ifrån Ljustjärna (se d. o.). [Tjerna, Kjärna.]
TJÄRNFÄRSK, a. 2. *T-t smör*, nyligen tjärnad.
TJÄRNING, f. 2. I. Arbetet, förfarandet, då något tjäras.
TJÄRNING, f. 2. II. Tillverkning af smör medelst tjärna.
TJÄRNMJÖLK, f. sing. Den vätska, som blifver kvar i tjärnan vid tjärning.
TJÄRNSTAF, m. 2. pl. — *stafvar*, eller
TJÄRNSTÄNG, f. 3. pl. — *stänger*. Stång, nedtill med en flat vidfästad klabb, hvarmed tjärning, genom stötning nedåt i tjärnan, verkställes.
TJÄRPYTS, m. 2. Pyts, hvori tjära förvaras.
TJÄRQVAST, m. 2. Ett slags qvast eller borste, hvarmed skepp tjäras.
TJÄRROS, f. 1. Se *Tjärbloinster*.
TJÄRSUDD, m. 2. Sudd, hvarmed tjärning verkställes.
TJÄRTUNNA, f. 1. Tunna, hvori tjära förvaras eller varit förvarad.
TJÄRUDAL, m. 2. Grop, hvori tjärbränning förrättas.

TJÄRUGN, m. 2. Ugn, hvori tjärbränning förrättas.
TJÄRVATTEN, n. 5. Vatten, blandadt med tjära.
TJÄRÖRT, f. 3. Se *Tjärblominster*.
TOALETT, --lä'tt, m. 3. (fr. *Toilette*, egentl. duk på ett nattduksbord, af *Toile*, väf, tyg, duk) 1) Samteliga tillbehör på ett nattduksbord. *En dyrbar t.* — 2) Nattduksbord. *Spegeln på t-en.* — 3) Se *Toalettrum*. — 4) Klädsel (fruntimmers). *Göra sin t.*
TOALETTBORD, --lä'ttbörd, n. 5. Nattduksbord.
TOALETTRUM, n. 5. Särskilt rum, der ett fruntimmer har sin toalett och pågar kläda sig.
TOALETTSPEGEL, m. 2. pl. — *speglar*. Spegel att begagna, då man kläder sig.
TOAST, lå'st, m. 5. (engelskt ord) Skål, som drickes för någon vid en större måltid, och hvarvid tal hålles.
TOBAK, tobäck, ell. tóbäck, m. sing. (efter provinsen Tabaco på St: Domingo) 1) En allmänt bekant narkotisk växt. *Nicotiana Tabacum*. — 2) De torkade och till rökning, tuggning eller snusning beredda bladen af denna växt. *En kardus t. Röka, tugga t.* — Bildar sammansättningarna *Rök-, Tugg-, Snustobak.* — *Ss. T-s-handel, -shandlare, -slukt, -sodling, -splanta, -splantage, -splantering, -srök, -srökare, -srökning, -sstjelk, -stuggare, -stuggning.*
TOBAKSÄSK, tobäckssäsk, m. 2. Ask, hvori röktobak förvaras.
TOBAKSASKA, f. sing. Aska efter vid rökning utbränd tobak.
TOBAKSBLAD, n. 5. Blad af tobaksväxten.
TOBAKSOD, f. 2. Salubod, der tobak och snus försäljas.
TOBAKSDOSA, f. 1. Dosa, hvori tuggtobak förvaras.
TOBAKSELD, m. 2. 1) Elden i en tobakspipa, som rökes. — 2) Eld, hvarmed en tobakspipa påtändes.
TOBAKSFABRIK, m. 3. Fabrik, der rök- och tuggtobak beredes.
TOBAKSFABRIKÖR, ----ör, m. 3. Ägare af en tobaksfabrik.
TOBAKSFJÄRIL, m. 2. Ett slags fjäril. *Papilio paphia*.
TOBAKSKISTA, f. 1. Stor låda, hvori karduser af rök- ell. tuggtobak förvaras.
TOBAKSLADA, f. 1. Torklada för tobak.
TOBAKSLAND, n. 5. Jordstycke, hvarpå tobak är planterad.
TOBAKSLAVEMANG, n. 3. Lavemang, hvarvid tobak användes.
TOBAKSLÅDA, f. 1. Låda, hvori tobak förvaras.
TOBAKSPAPPER, n. 5. En sort papper, som begagnas till tobak.
TOBAKSPIPA, f. 1. Verktyg att röka tobak med, vanligen af piplera, porslin eller trä.
TOBAKSPUNG, m. 2. Pung, hvori röktobak förvaras.
TOBAKSQVARN, f. 2. Qvarn, hvarpå tobak förmales till snus.
TOBAKSRULLE, m. 2. pl. — *rullar*. En viss myckenhet (vanligen ett skålpund) af hoprullad tuggtobak.
TOBAKSRUM, n. 5. Se *Rökrum*.
TOBAKSSPINNARE, m. 5. Arbetare på en tobaksfabrik, som spinner rulltobak.